

2012 A 3715

Roy kan drijven

Illustraties: Ginoh Soerodimedjo

Henna Goudzand Nahar

BIBLIOTHEEK KITLV

0401 4187

510 15.1

Roy kan drijven

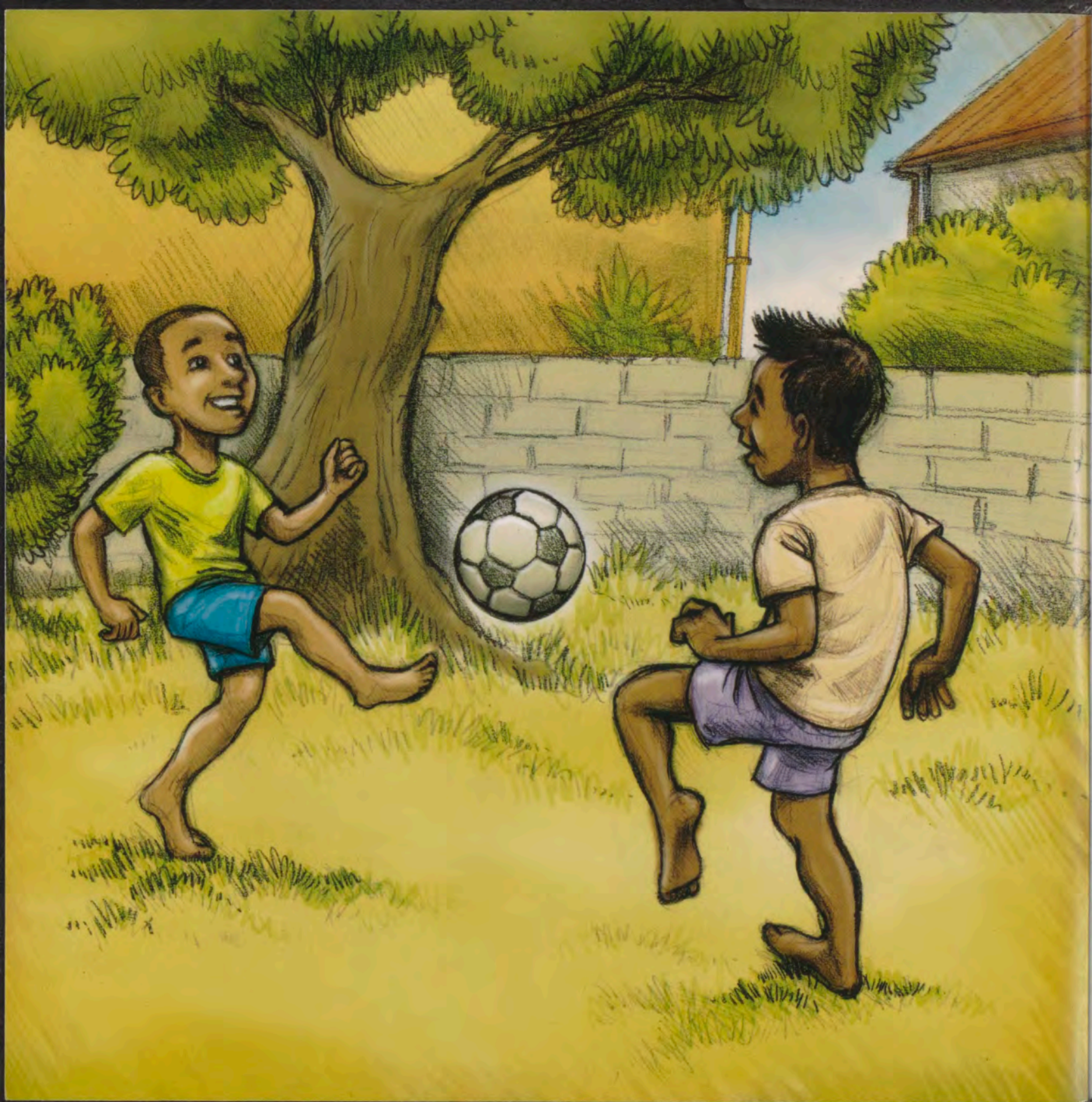
Henna Goudzand Nahar

Illustraties: Ginoh Soerodimedjo

12052
K.I.T.L.V LEIDEN
P-3-12

Een uitgave van Stichting Projecten Christelijk Onderwijs Suriname

Hoofdstuk 1

Roy staat met een bal aan zijn voet.
Tegenover hem staat zijn vriend Anil.
'Daar komt hij,' roept Roy tegen Anil.
Roy schopt tegen de bal.
Maar dan horen Roy en Anil een stem.
Het is de stem van Sita, de moeder van Anil.
Sita hangt uit het raam.
'Kom je, Anil?' roept ze.
'We moeten zo gaan.'

'Waar gaan jullie heen?' vraagt Roy aan Anil.
'We gaan naar het zwembad,' zegt Anil.
'Wil je mee?'
Roy knikt.
'Sita, mag Roy mee?' roept Anil.
Dat vindt Sita goed.
Roy en Anil rennen elk hun huis in.
Roy haalt een baddoek.
Een zwembroek heeft hij niet.
Maar die mag hij wel van Anil lenen.

In het zwembad zoekt Roy een kleedhok op.
Daar kleedt hij zich om.
Dan gaat hij naar buiten.

Nu heeft hij alleen een zwembroek aan.
Hé, er zijn twee baden, ziet hij.
Een ondiep bad en een diep bad.
In het ondiepe bad kun je staan.
Daar komt het water niet hoger dan je knieën.
Maar in het diepe bad kan niemand staan.
Je mag daar alleen in als je goed kunt zwemmen.
Hij, Roy, kan nog niet zwemmen.
Daarom mag hij alleen in het ondiepe bad.
Anil heeft net zijn diploma.
Die mag in het ondiepe bad en in het diepe bad.

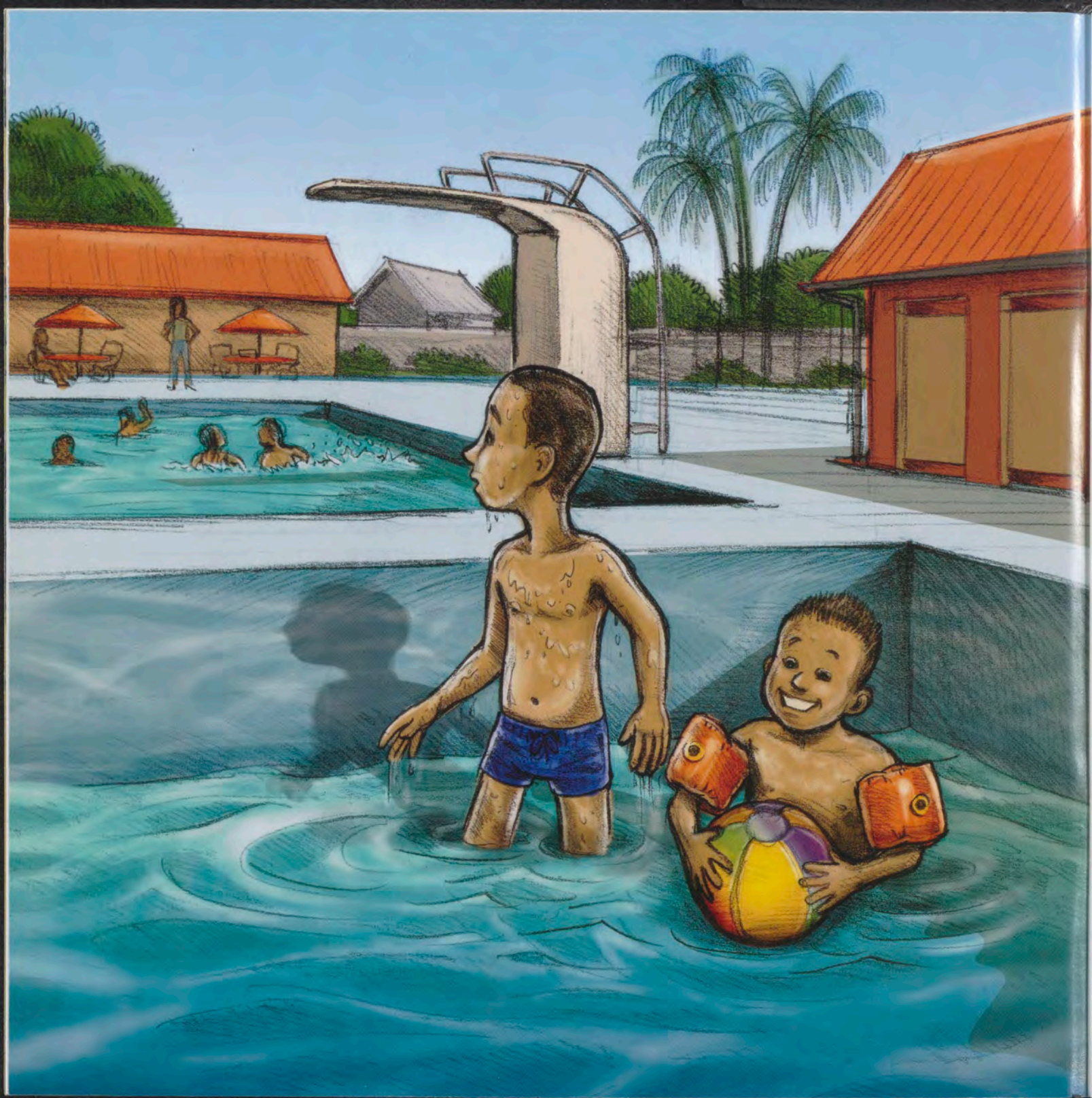
Roy en Anil lopen naar het ondiepe bad.
In het ondiepe bad liggen ballen.
Roy pakt een bal.
‘Vangen,’ roept hij naar Anil.
Roy en Anil hebben plezier.
Het is prettig in het water.

Maar dan roept een meisje.
Een meisje met een lange staart.
‘Anil! Anil!’
Anil kijkt om.
Hij kent het meisje van zwemles.
‘Anil, ga je mee van de duikplank?’ roept het meisje.
Anil kijkt naar Roy.
‘Mag ik even gaan?’ vraagt hij.

Roy vindt het niet goed.
Maar toch knikt hij.
Anil wil heel graag van de duikplank.
Dat ziet Roy aan hem.

Snel stapt Anil het ondiepe bad uit.
Dan rent hij naar het diepe bad.
Eerst duikt het meisje van de duikplank.
Daarna gaat Anil.
Anil en het meisje hebben plezier.
Ze gaan nog een keer van de duikplank.
En nog een keer.
En nog een keer.
Roy kijkt naar Anil en het meisje.
Hij wil naar ze toegaan.
Maar dat mag niet.
Zonder diploma mag je niet in het diepe bad.
Echt niet.

‘Wil je spelen?’ vraagt een jongen aan Roy.
Het is een jongen van een jaar of vijf.
De jongen heeft de bal gepakt.
De bal van Roy en Anil.
‘Gooi maar,’ zegt Roy.
De jongen gooit de bal naar Roy.
Roy vangt de bal.
En dan gooit hij de bal terug.

Zo speelt hij even met de jongen.
Maar echt leuk vindt hij het niet.

Roy stapt het ondiepe bad uit.
Hij heeft dorst.
Hij lust wel een slokje water.
Sita, de moeder van Anil, heeft water mee.
Sita zit op een stoel langs de kant.
Ze leest in een boek.
Ze geeft Roy een flesje water.
'Waar is Anil?' vraagt ze.
Roy wijst naar het diepe bad.
Daar staat Anil.
In de rij voor een glijbaan.
Hij is bijna aan de beurt.
'Anil, kom je terug?' roept Sita.
'Ik kom er zo aan,' antwoordt Anil.
Dan roetsjt hij van de glijbaan af.
En nog een keer.
En nog een keer.
'Anil kom je nou?' roept Sita weer.
'Wat je doet, vind ik niet leuk.
Je bent hier met Roy.
Je mag hem niet alleen laten.'
'Ik kom zo,' zegt Anil.
'Laat me nog even.'
'Nee, nu terugkomen Anil!' roept Sita.
Maar Anil klimt op een mat.

Daar duikt hij van af.
En daarna gaat hij nog een keer van de glijbaan.
En ook nog een keer van de springplank.
Dan pas komt hij terug naar het ondiepe bad.

‘Zullen we weer met de bal spelen?’ vraagt Anil aan Roy.
Roy pakt de bal op en gooit hem naar Anil.
Maar Anil let niet goed meer op.
Anil kijkt steeds naar het diepe bad.
Naar de duikplank en de glijbaan.
En naar de grote mat die op het water ligt.
De bal vliegt daarom langs Anil heen.
Iedere keer weer.
Roy vindt het niet gezellig meer.
Als Sita naar huis wil, gaat hij gauw het water uit.

Hoofdstuk 2

'Schoppen maar,' roept Roy.
Maar Anil schopt niet.
Hij kijkt naar de lucht.
Hij kijkt naar de zon.
Dan pakt hij zijn bal op.
'Ik moet gaan,' zegt hij.
'Ga je weer naar het zwembad?' vraagt Roy.
'Het was net zo leuk samen.'
'Ja, maar ik wil niet altijd maar voetballen,' zegt Anil.
'Af en toe wil ik ook zwemmen.
Op zondag kun je vrijzwemmen.
Dat is zwemmen voor je plezier.'
Roy knikt.
Dat weet hij best wel.
Haast elke zondag gaat Anil nu zwemmen.
Soms wel de hele dag.
Dat vindt Roy helemaal niet leuk.

Anil loopt naar huis.
Roy kijkt hem na.
Bij de deur draait Anil zich om.
'Wil je mijn voetbal lenen?' vraagt hij aan Roy.
'Dat mag wel van Sita.'
Roy trekt zijn broek op.
Dan schudt hij zijn hoofd.

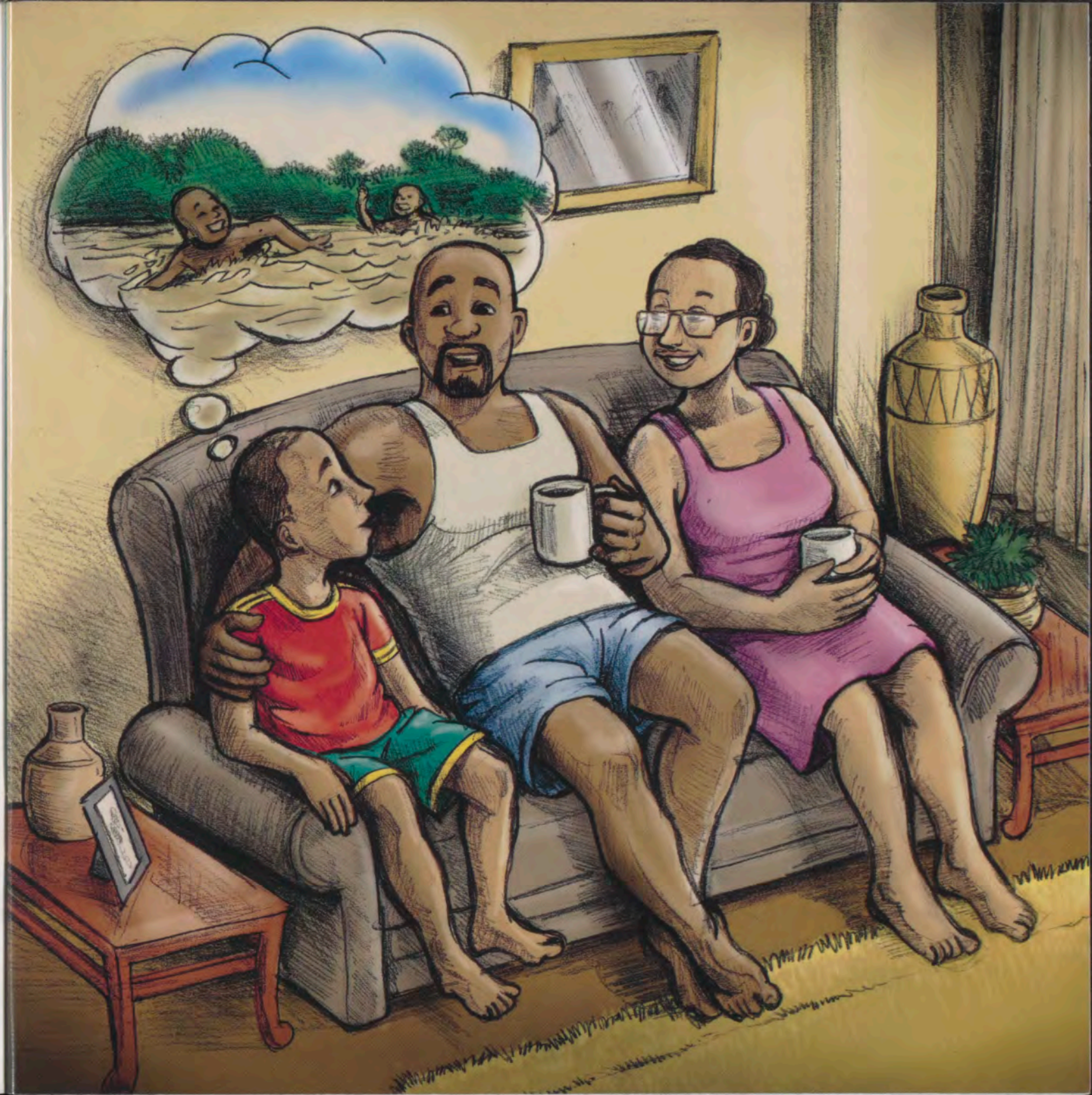

De voetbal hoeft hij niet.
Voetballen in je eentje... daar is geen lol aan.

Anil trekt de deur van zijn huis dicht.
Roy blijft nog even staan.
Hij weet niet wat hij nu zal gaan doen.
Hij wil ook naar het zwembad.
Hij wil ook van de glijbaan.
Hij wil ook op de mat liggen in het water.
En van de duikplank springen.

Roy gaat ook maar naar huis toe.
In de voorkamer zitten zijn vader en moeder.
Ze kijken televisie.
‘Dag, jongen,’ zegt zijn moeder.
‘Mam, ik wil op zwemles,’ zegt Roy.
‘Dat kost veel geld,’ zegt zijn moeder.
‘Je moet maar even wachten.
Op jouw school krijgen de kinderen zwemles.
Jullie hebben geluk.
Sommige kinderen krijgen nooit zwemles.’

‘Ik weet wat,’ zegt Roy tegen zijn vader en moeder.
‘De kinderen in het binnenland krijgen ook geen zwemles.
Toch kunnen zij wel zwemmen.
Dat heb ik op de televisie gezien.’

'Dat klopt,' zegt de vader van Roy.
'De kinderen in het binnenland wonen altijd aan een rivier.
Daar leren ze in zwemmen.
Dat leren ze van hun vader en moeder.
Dat begint al als ze een baby zijn.
Ze worden gebaad in de rivier.
Ze zijn de hele dag bij het water.
Zo leren ze het water goed kennen.'
Roy knikt.
Maar hij woont niet in het binnenland.
Hij woont in een stad.
Daar moet je wel leren zwemmen in een zwembad.
En hij heeft echt geluk.
Het grote zwembad ligt niet heel ver van zijn school.
Roy kijkt naar zijn vader.
'Wanneer begint het schoolzwemmen?' vraagt Roy.
'Hoe lang moet ik nog wachten?'
'Je zit al in de vierde klas,' zegt zijn vader.
'Dan zal het niet zo lang meer duren.'
'Moet ik nog een maand wachten of twee maanden?' vraagt Roy.
'Dat weet ik niet,' zegt zijn vader.
'Heb nog maar even geduld.'

Roy loopt de keuken in.
Op tafel ligt een pak met koekjes.
Roy haalt er een koekje uit.
Dan loopt hij weer naar buiten.
Hij gaat naar het voetbalveld.
Dat ligt achter zijn huis.

Roy gaat op een bankje zitten.
Het is prachtig weer.
De zon schijnt en vogels fluiten.
Aan de boom hangen manja's.
Wat ruiken ze heerlijk.
Maar Anil hoort de vogels niet.
Hij ziet de mooie lucht niet.
Hij ruikt de manja's ook niet.
Hij kan alleen maar aan Anil denken.
Die is vast al in het zwembad.
Daar komt hij weer kinderen tegen.
Kinderen die hij kent van zwemles.
Met die kinderen zal hij de rest van de dag spelen.
Met die kinderen zal hij van de glijbaan gaan.
En van de duikplank springen.
En liggen op de grote mat.
Roy kijkt naar de grond.
Er ligt gras voor zijn voeten.
Hij schopt tegen het gras aan.
Het gras gaat kapot.
Maar dat kan hem niks schelen.

Plotseling krijgt Roy een duw in zijn rug.
Hij schrikt.
Hé, wie doet dat?
Roy kijkt om.
Daar staat Delano.
'Hai Roy,' roept Delano vrolijk.

Delano lacht.

'Wat doe je nou?' roept Roy.

'Ik viel bijna van het bankje af.'

'Ach, je bent boos,' zegt Delano.

'Boos op iemand.

Of boos over iets.'

Dan loopt Delano door.

Delano gaat naar de jongens bij het doel.

Dat zijn jongens die Roy ook kent.

Ze wonen in zijn straat.

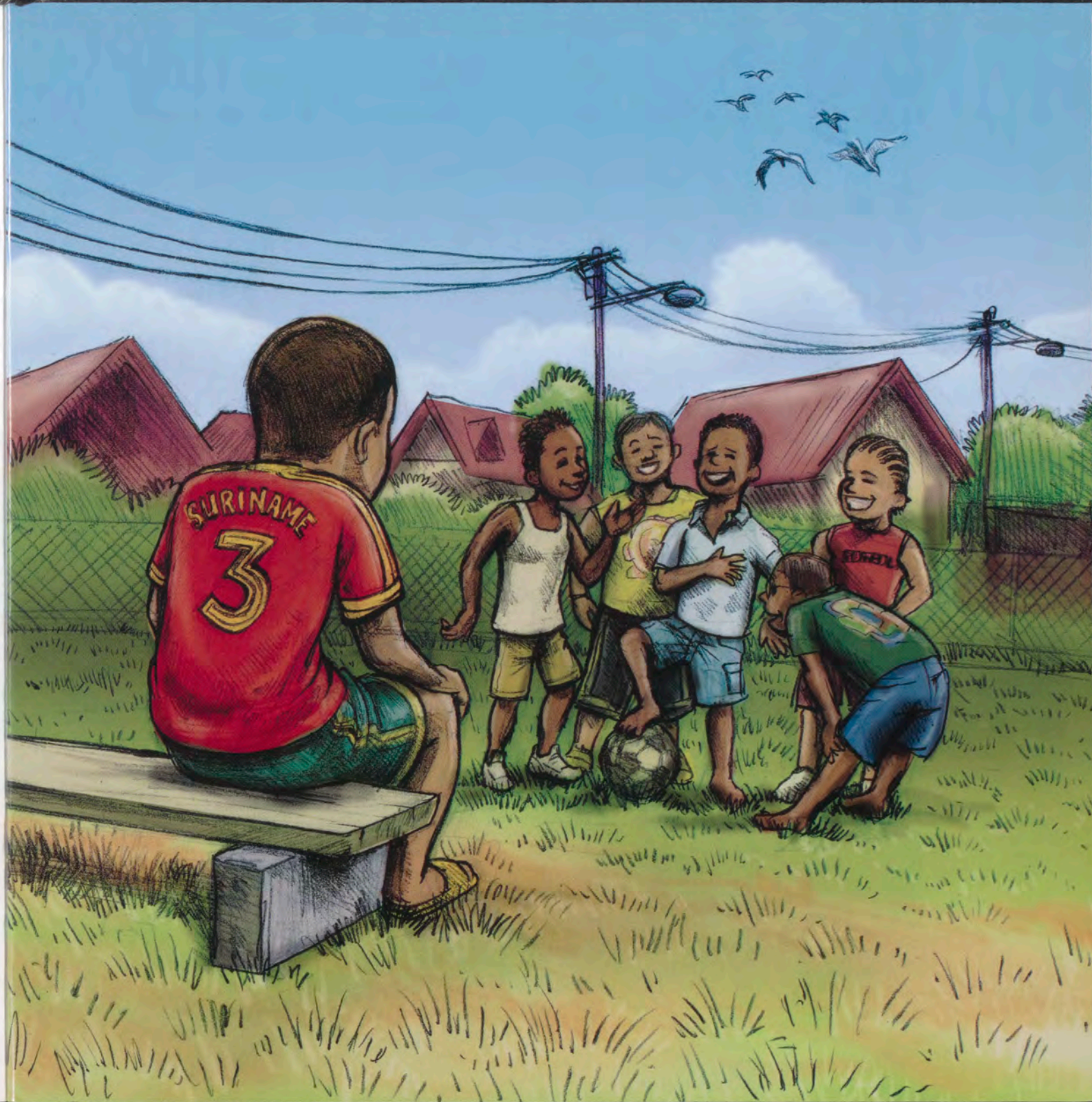
Even later hoort Roy gelach.

Het zijn Delano en de jongens die lachen.

Lachen ze hem uit?

Hij weet het niet.

Maar hij staat op en gaat maar gauw naar huis.

Hoofdstuk 3

Roy steekt zijn vinger op.

‘Wat zei u, meester?’ vraagt hij.

Meester Harto schudt zijn hoofd.

‘Je moet wel naar me luisteren, Roy.

Ik wil niet alles twee keer zeggen.’

Maar Roy heeft wel geluisterd.

Heel goed zelfs.

Maar hij gelooft zijn oren niet.

‘Wilt u het nog een keer zeggen, meester?’ vraagt hij.

Meester Harto begint te lachen.

Dan haalt hij een hand door zijn haar.

‘Voor deze keer dan,’ zegt meester Harto.

‘We gaan zwemmen.

Met de klas.

Elke maandag.

In het zwembad bij de grote straat.’

Roy springt op.

‘Jippie,’ roept hij.

De hele klas kijkt naar Roy.

Iedereen begint te lachen.

‘Vind je zwemmen zo leuk?’ vraagt meester Harto.

‘Ja,’ zegt Roy. ‘En Anil, mijn beste vriend, ook.

Anil zit op een andere school.

Maar hij en ik houden van zwemmen.’

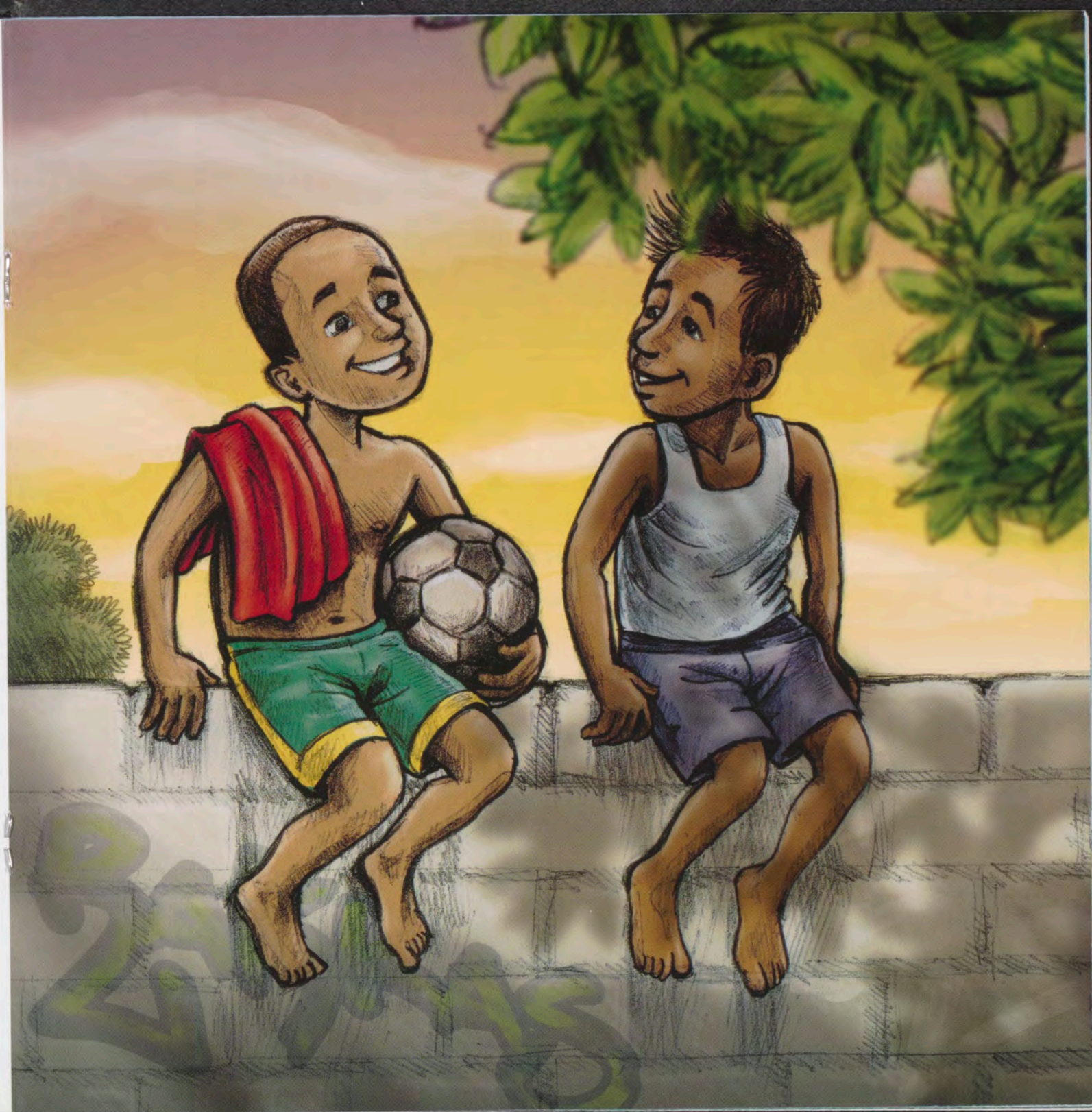
‘Ga jij dan vaak naar het zwembad?’ vraagt meester Harto.

'Nee,' zegt Roy.
'Maar straks wel.
Als ik mijn diploma heb.
Dan ga ik elke zondag met Anil zwemmen.'

'Dag, mam,' roept Roy.
Zijn moeder hoort hem niet.
Ze staat te roeren in een pot.
Er staan wel 4 potten op het vuur.
'Mam,' roept Roy weer.
Dan pas kijkt zijn moeder om.
Roy moet lachen.
Als zijn moeder kookt, doet ze soms een doek om.
Een hoofddoek.
Ze wil niet dat er haar in het eten valt.
Nu is haar hoofddoek afgezakt.
Hij hangt half over haar ogen.
Roys moeder doet eerst haar hoofddoek goed.
'Dag, jongen,' zegt ze dan.
Het gezicht van Roys moeder is nat.
Het is bezweet.
Van de hete potten.
'Het was heel erg leuk op school,' zegt Roy.
'Goed zo,' zegt zijn moeder.
Dan begint ze weer in een pot te roeren.
Maar Roy wil vertellen over het zwemmen.
Over het schoolzwemmen.
'Mam,' roept hij weer.
Nu blijft zijn moeder naar hem kijken.
Dan vertelt hij van de zwemlessen.

'Leuk voor je,' zegt zijn moeder.
'Ik moet een zwembroek hebben,' zegt Roy.
'Dat is waar ook,' zegt zijn moeder.
'Wanneer gaan we die kopen?' vraagt Roy.
'Zaterdag,' zegt zijn moeder.
'Zaterdag is daar een goede dag voor.'

Roy holt naar buiten.
Daar is Anil.
Met zijn voetbal.
Anil speelt meteen de bal naar Roy toe.
De bal gaat heen en weer.
Van Roy naar Anil.
Van Anil naar Roy.
Na een tijdje zijn Roy en Anil moe.
Ze gaan op een hekje zitten.
'Ik krijg zwemles,' vertelt Roy dan.
'Met school.
Vanaf maandag.
We gaan elke maandag zwemmen.
Met de klas.'
'Rakkas,' zegt Anil.
Rakkas betekent geweldig in de geheime taal van Anil en Roy.
Anil en Roy lachen.
'Haal maar gauw je diploma,' zegt Anil.
'Dan kun je elke zondag mee naar het zwembad.
Naar het vrijzwemmen.'
'Zeker,' zegt Roy.
'Elke week.
Elke zondag.'

Hoofdstuk 4

'Niet rennen,' roept meester Harto.
'En heeft iedereen zijn spullen bij zich?'
'Ja, meester,' roepen alle kinderen.
Met een grote bus gaat klas 4 A naar het zwembad.
De chauffeur rijdt rustig de straten door.
Het is heel stil op straat.
Er lopen en rijden maar weinig mensen.
De meeste winkels zijn wel open.
'Het is maandag,' zegt meester Harto.
'Dan gaan veel mensen pas laat boodschappen doen.'
Roy kijkt goed om zich heen.
Het is gek om nu op straat te zijn.
Dat is hij anders nooit op de maandag.
De bus rijdt nu een lange straat door.
Hierna gaat hij naar links.
Opeens staan ze voor het zwembad.
Bij het zwembad moet elk kind twee aan twee staan.
Dan pas mogen ze naar binnen.

Roy kent de weg in het zwembad.
Het is het zwembad waar hij met Anil is geweest.
Daar zijn de kleedhokjes.
En hier kun je je wassen.
Roy kleedt zich snel om.
Wat is de nieuwe zwembroek mooi!
Hij is rood.

De zwemmeester wacht al.
Hij lijkt best aardig.
Hij neemt alle kinderen mee naar het ondiepe bad.
Een paar kinderen steken eerst een teen in het water.
‘Brrrr,’ roepen ze.
Zij vinden het water koud.
Maar Roy stapt er meteen in.
O, wat vindt hij het heerlijk.
Hier zou hij wel elke dag willen zijn.

‘Eerst gaan jullie leren drijven,’ zegt de zwemmeester.
‘Dat is liggen op het water.’
Roy probeert het.
Het lukt hem heel goed.
Je moet gewoon stil blijven liggen.
Maar niet alle kinderen vinden drijven makkelijk.
‘Goed zo,’ zegt de zwemmeester tegen Roy.
‘Jij zult snel leren zwemmen.
Jij kunt al heel goed drijven.’

Jammer, de les is gauw voorbij.
‘Tot de volgende week,’ zegt de zwemmeester.
Dan moeten alle kinderen het water uit.
Sommige kinderen zijn snel weg.
Maar Roy niet.
Hij vindt het te lekker in het water.
Hij komt er als laatste uit.
Roy loopt langs het diepe bad.
Hij komt langs de duikplank.

De duikplank waar zijn vriend Anil zo van houdt.
Roy blijft staan.
Hij kijkt naar de duikplank.
Dan stapt hij erop.
Hé, de plank is niet glad.
Er zitten korrels op.
Het lijkt wel zand.
Zand met verf.
Gek dat dit op de plank zit.
Dat wist Roy niet.
Roy loopt naar het puntje van de plank.
Dan kijkt hij naar het water onder hem.
Wat zou hij heel graag van de springplank gaan.
Net als Anil.
Net als Anil en het meisje met de lange staart.
Wat hadden die een plezier.
Roy kijkt nog eens naar het water.
Van de springplank naar het water is niet heel ver.
En springen, dat durft hij best wel.
Dat vond Anil zo leuk.
En het meisje met de lange staart ook.
Roy kijkt weer naar het water.
'Je kunt al goed drijven,' zei de zwemmeester.
Roy kijkt van de duikplank naar het trapje.
Het trapje om uit het water te gaan.
Van de duikplank naar het trapje is ook niet heel ver.
Je moet gewoon op je rug gaan liggen.
En gaan drijven.
En dan wat draaien met je armen.
Zo kom je gauw bij het trapje.

Hoofdstuk 5

Roy kijkt nog eens naar het water onder hem.
Dan tilt hij zijn armen op.
Daarna maakt hij zijn voeten los van de plank.
Nu springt hij.
Hij zweeft door de lucht.
Net als Anil en het meisje met de lange staart.
Roy moet erom lachen.

Maar hé, wat gaat het springen snel.
Daar schrikt Roy van.
Zijn voeten raken nu al het water.
Zijn benen, zijn buik, zijn schouders, alles gaat onder water.
Nu gaat hij ook kopje onder.

Wat een boel water is er hier.
Wat krijgt hij toch veel water naar binnen.
Gelukkig, nu schiet hij weer omhoog.
Maar hij gaat ook alweer kopje onder.
Wat is het lastig om opnieuw boven te komen.
Hij moet met zijn armen bewegen.
Kijk, zo komt hij weer naar omhoog.
Maar hij gaat ook weer kopje onder.
Hé, hoe moet je boven blijven?
Hoe moet dat?
Wat moet je daarvoor doen?

Roy sluit even zijn ogen.
Wat wordt hij moe.
Hij heeft geen lucht meer.
Kon hij maar op zijn rug gaan liggen.
Kon hij maar gaan drijven.
Dan kon hij weer ademhalen.

Iemand moet hem helpen.
Waarom helpt niemand hem?
Waar is zijn moeder?
En waar is zijn vader?
Waar zijn ze?
Waarom komen ze niet?

Hé, hij voelt een hand.
En nog een hand.

Het is de zwemmeester.
Die pakt hem vast.
Aan zijn hoofd.
‘Rustig maar, Roy,’ zegt de zwemmeester.
‘Ik breng je wel naar de kant.’

Roy ligt in een kleine kamer.
Een kamer in het zwembad.

Hij ligt op een bank.
Hij wacht op een dokter.
Een dokter die hem zal onderzoeken.
Een dokter die zal kijken of alles goed met hem is.

Aan de ene kant van Roy zit meester Harto.
Aan de andere kant zit de zwemmeester.
Ze zitten met hem te wachten op de dokter.
Intussen praten ze over van alles.
Over hun auto.
En over het weer.

Dan wordt er op de deur geklopt.
Een mevrouw komt binnen.
Een mevrouw in een witte jas.
In een hand draagt ze een grote tas.

Roy weet het al.
Deze mevrouw is vast de dokter.
'Dag,' zegt ze.
Dan geeft ze een hand.
Een hand aan meester Harto en de zwemmeester.
Daarna komt ze naar Roy toe.
Ze kijkt hem aan.
Ze heeft lieve, donkere ogen.
'Ik heet Kim,' zegt ze.

'Ik hoor dat je bijna was verdronken.

Hoe voel jij je nu?'

'Ik voel me goed,' zegt Roy.

'Kom,' zegt dokter Kim tegen Roy.

'Ik ga je even onderzoeken.'

Roy blijft rustig liggen.

Hij voelt zich niet ziek.

Hij is wel wat moe.

Dokter Kim luistert naar zijn borst.

En naar zijn rug.

Ze kijkt ook in zijn oren.

'Gelukkig, Roy,' zegt dokter Kim na een tijdje.

'Je bent nog steeds gezond.'

Dan mag Roy weer opstaan.

Roy kijkt naar meester Harto.

'Gaan we terug naar school?' vraagt hij.

'Wil je dat?' zegt meester Harto.

Roy knikt.

Dan lopen hij en meester Harto naar buiten.

Hoofdstuk 6

De schoolbus is al weg.
De andere kinderen zitten al weer in de klas.
Roy en meester Harto gaan maar lopen naar school.
De zon schijnt nu fel.
Er zijn ook meer mensen op straat.
Roy en meester Harto lopen stevig door.
Ze zijn al heel snel bijna bij school.
Maar dan begint Roy langzaam te lopen.
Hij wil iets tegen meester Harto zeggen.
En hij wil hem ook iets vragen.
Maar hij durft het niet.
'Is er wat?' vraagt meester Harto.
'Ja,' zegt Roy.
'Wat is er?' vraagt meester Harto weer.
Roy kijkt naar meester Harto.
Hij is anders niet bang voor hem.
Soms gaat hij zelfs aan zijn arm hangen.
Maar nu durft hij niks te zeggen.
'Toe maar, Roy,' zegt meester Harto.
'Zeg het maar.
Ik eet je niet op.'

Roy doet zijn kaken van elkaar.
Wat is zijn mond droog.
Het is moeilijk om woorden te maken.

Toch probeert hij het.

‘Meester,’ zegt hij.

‘Meester Harto.’

‘Ja, Roy,’ zegt meester Harto.

Roy haalt diep adem.

‘Ik zal nooit meer op de springplank gaan,’ zegt Roy.

‘Ik zal niet meer in het diepe bad springen.’

‘Dat is je geraden,’ zegt meester Harto.

‘Wat was ik blij met de zwem-meester.

Wat was ik blij dat hij je op tijd zag.’

Roy knikt.

En dan haalt hij weer diep adem.

Hij wil nog iets vragen aan meester Harto.

Maar dat durft hij niet.

Hij loopt maar weer verder.

Daar ziet hij een buurvrouw.

Ze loopt de andere kant op.

Met haar baby.

Nu slaan Roy en meester Harto de hoek om.

Ze moeten nog een paar stappen doen.

Dan zijn ze bij de schoolpoort.

Bij de schoolpoort blijft Roy staan.

Nu moet hij het echt vragen.

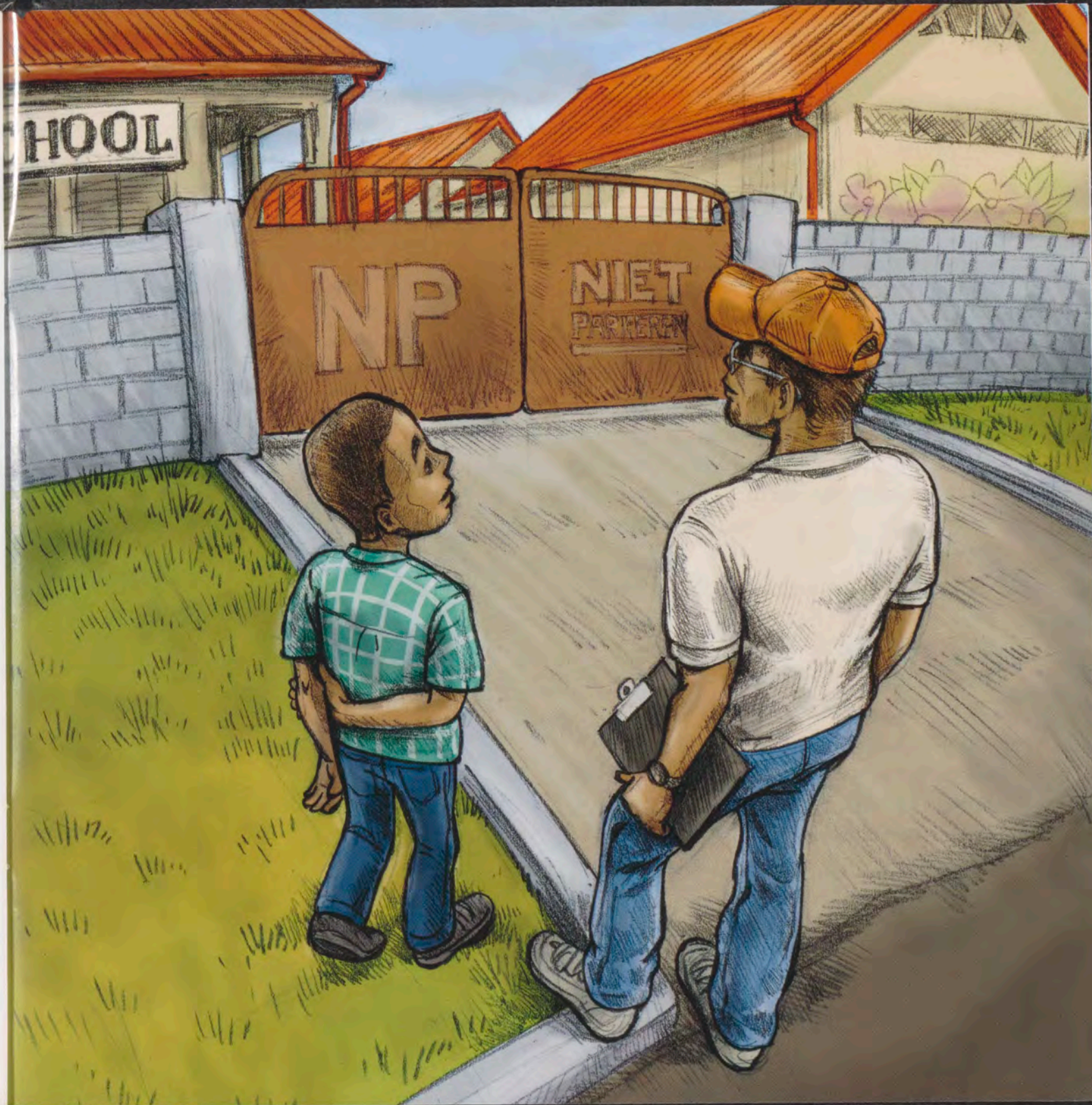
Anders durft hij het niet meer.

Eerst balt hij zijn vuisten.

Dat helpt om niet bang te zijn.

Meester Harto blijft ook staan.
Hij kijkt naar Roy.
Meester Harto glimlacht.
Hij strijkt door zijn zwarte haar.
'Wat wil je zeggen, Roy?' vraagt hij.
Roy zucht.
Dan doet hij zijn mond open.
Hij wil nu snel praten.
'Mag ik weer mee naar de zwemles?' zegt hij.
Meester Harto houdt zijn hoofd schuin.
Dat doet hij altijd als hij nadenkt.

Roy stopt zijn handen in zijn zakken.
Dan laat hij ze weer naast zijn lichaam vallen.
Dan legt hij ze op zijn hoofd.
Dan schuift hij met een voet.
Hij schuift zand op een hoop.
Waarom zegt meester Harto niks?
Waarom duurt het zo lang.
Roy is bang.
Bang dat meester Harto nee zegt.
Bang dat hij niet meer mee mag naar de zwemles.
Bang dat hij nooit meer mee mag naar de zwemles.
Dan doet meester Harto zijn mond open.
Heel langzaam.
'Ik denk...' zegt hij.
'Ik weet wel zeker....'
Roy, jij gaat nooit meer op de springplank.

Jij springt nooit meer in het diepe bad.

Klopt dat?’

Roy knikt.

Dat zal hij echt niet meer doen.

Niet voordat hij zijn diploma heeft.

Meester Harto lacht tegen Roy.

‘Je mag weer mee naar de zwembles,’ zegt hij dan.

‘We gaan het nog eens proberen.’

‘Mag ik de echt weer mee?’ vraagt Roy.

‘Ja, je mag echt weer mee,’ zegt meester Harto.

‘Rakkas,’ zegt Roy zacht.

‘Wat zeg je?’ vraagt meester Harto.

Roy denkt na.

‘Zal hij vertellen wat ‘rakkas’ betekent?’

Ja, aan meester Harto wel.

Die zal het niet door - vertellen.

Die zal het niet ver - klappen.

‘Ik zei rakkas,’ zegt Roy.

‘Rakkas is geheime taal.

Geheime taal van mij en mijn vriend Anil.

Rakkas betekent geweldig.’

‘Dat is een mooi woord,’ zegt meester Harto.

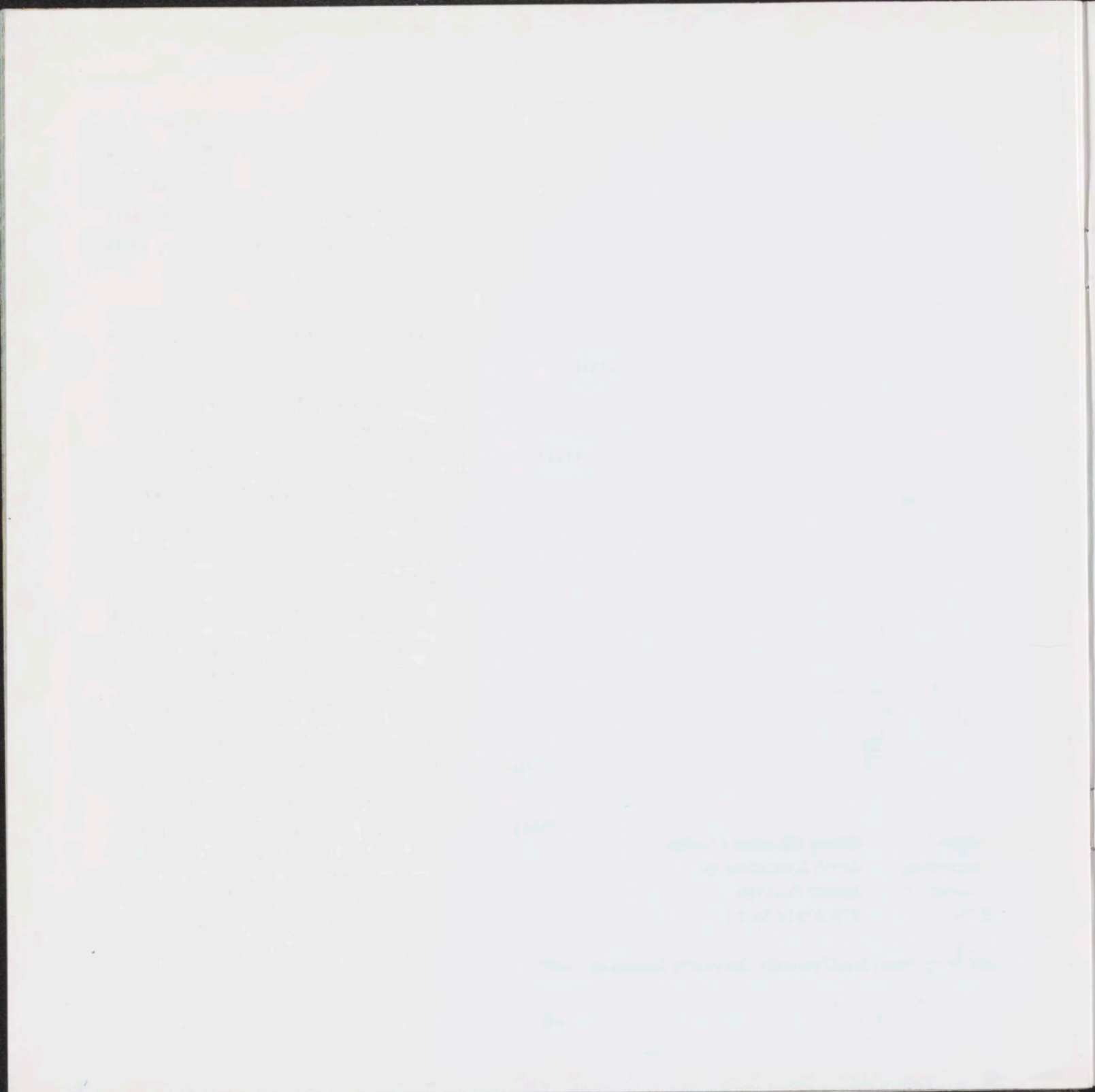
‘Dat woord wil ik wel onthouden.’

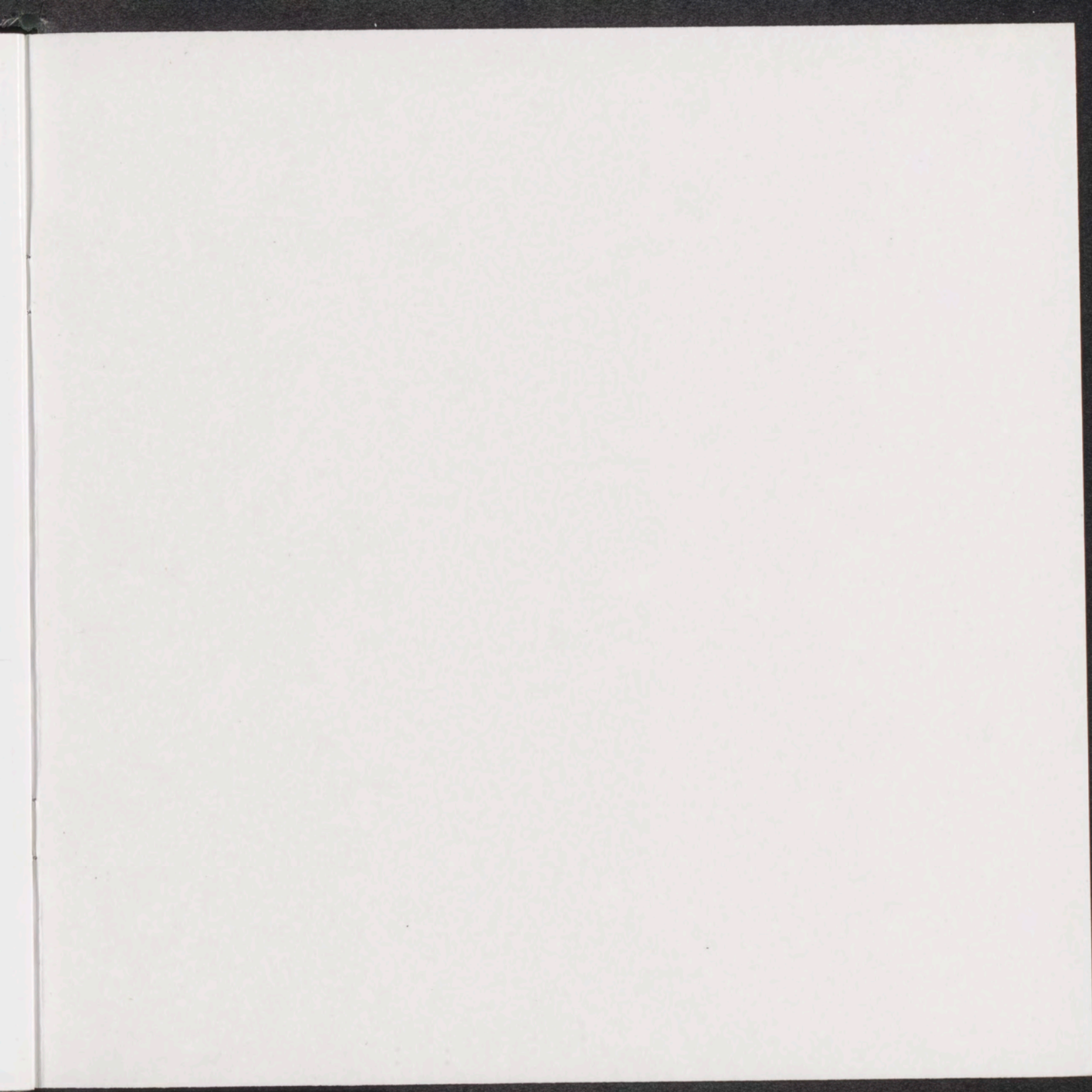
Meester Harto lacht weer.

En dan lacht Roy ook.

Auteur: Henna Goudzand Nahar
Illustraties: Ginoh Soerodimedjo
Lay-out: Jessica Polanen
ISBN: 978 99914 56 10 2

Stichting Projecten Christelijk Onderwijs Suriname © 2011

Een uitgave van Stichting Projekten Christelijk Onderwijs Suriname

ROY KAN DRIJVEN

951219

RP

